

Arrest

nr. 318 406 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. HALSBERGHE
Hendrik Serruyslaan 52
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 juni 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 1 mei 2023, dient op 4 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 22 juni 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 2 februari 2024.

1.3. Op 29 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 30 april 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Arabische etniciteit, geboren op [...] in de stad Bagdad, gelegen in de gelijknamige provincie. U heeft altijd in Bagdad verbleven.

In Irak had u een relatie met een meisje genaamd [H.] van de Al Khazraji stam. Ze kwam echter uit een conservatieve familie en was reeds verloofd met haar neef langs vaderszijde dus jullie dienden de relatie geheim te houden. Na ongeveer een jaar werden jullie door haar broer samen betrap op straat. Er ontstond een ruzie en hij bedreigde u met de dood. Nadien ontving u ook nog bedreigingen van de stam. Hierop besloot u het land te verlaten. Uw tante langs vaderszijde die in Italië verbleef, regelde een toeristisch visum voor u en uw vader om naar Italië te komen.

U verliet Irak op 11 juni 2013 en kwam enkele dagen later aan in Italië. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 22 juli 2013. Ongeveer een jaar later ontving u er volgens uw verklaringen een verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen. In 2017 reisde u naar Turkije waar u huwde met [J.R.M.A.] (CG [...]; OV [...]). Uw echtgenote vervoegde u via gezinshereniging naar Turkije en samen hebben jullie een zoon. U had eerst altijd werk en woonst in Italië maar door corona raakte u moeilijk aan werk en vond u met moeite plaatsen om te wonen. Ook leed u aan verschillende medische problemen. Omwille van deze situatie besloot u uw vrouw en zoon tijdelijk naar Irak terug te sturen. U haalde ze erna terug toen u een woonst vond in Italië, echter de situatie verbeterde nauwelijks. Uw vrouw kondigde aan dat ze wenste te scheiden omwille van deze situatie, maar dit mocht niet van haar vader. Deze wilde dat uw vrouw alleen terugkwam naar Irak zonder u en uw zoon. Uw vrouw besloot hierop naar België te gaan en u volgde haar. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 4 mei 2023.

Bij terugkeer vreest u de familie van het meisje waar u een relatie mee had in Irak.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele identiteitskaart, huwelijksakte en een kopie van uw nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt zelf tijdens het persoonlijk onderhoud aan verscheidene medische problemen te hebben zijnde hart- en longproblemen alsook rugproblemen (zie CGVS, p.7 en 8). Hieromtrent moet door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) worden vastgesteld dat u van geen enkel medisch attest neerlegt dat deze problemen zou staven. Bovendien werd u reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd naar eventuele psychische of fysische problemen die een invloed zouden kunnen hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud, waarop u uitdrukkelijk antwoordde dat u geen procedurele noden had (zie DVZ, vragenlijst procedurele noden). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. Op pagina 9 werd zoals gebruikelijk is voor het midden van ieder persoonlijk onderhoud op het CGVS een pauze voorzien. U vroeg geen bijkomende pauzes aan. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u het gevoel had dat u alles had kunnen vertellen tijdens het onderhoud, waarop u bevestigend antwoordde. Ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie CGVS, p.13).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming

in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw beweerde vrees.

Zo beweert u een jaar lang een relatie te hebben gehad met een zekere [H.], maar weet u niets over haar familie. U kan niet zeggen wie haar ouders waren of eventuele broers en zussen. U weet enkel de naam van haar broer en dan nog nota bene via haar vrienden en niet van haarzelf (zie CGVS, p.11). Dat u zodanig slecht op de hoogte bent van haar familie en hier niet eens met haar over sprak, valt zeer moeilijk te rijmen met het feit dat u beweert een liefdesrelatie van een jaar te hebben gehad met deze persoon en hier bovenop ook nog eens verklaart problemen te hebben had met haar familie.

Bovendien zijn er een aantal tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u met [H.] voornamelijk naar winkelcentra en drukke winkelstraten ging tijdens jullie relatie, terwijl u bij het CGVS expliciet verklaart de drukke plaatsen te mijden en enkel in kleine straten af te spreken (zie vragenlijst DVZ en CGVS, p.11). Ook verklaarde u bij de DVZ dat u geen weet had van de conservatieve mentaliteit van [H.]'s familie omdat ze u dit nooit verteld had (zie vragenlijst DVZ). Echter tijdens uw persoonlijk onderhoud vermeldt u expliciet weet te hebben gehad van de traditionele mentaliteit van haar familie (zie CGVS, p.11). Het feit dat uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS moeilijk te rijmen vallen met elkaar, draagt verder bij aan de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts is uw bewering als zou haar familie traditioneel en conservatief zijn weinig overtuigend daar [H.] volgens u wel verder studeerde en alleen naar school ging. Ook mocht ze zomaar buiten rondwandelen met vrienden zonder enige mannelijke begeleiding (zie CGVS, p.10 en 11). Hiernaar gevraagd zegt u bovendien dat het normaal is dat ze alleen mocht rondwandelen (zie CGVS, p.11). Echter in de context van de Iraakse samenleving valt het moeilijk te rijmen met elkaar dat u beweert dat ze uit een traditioneel gezin kwam, maar ze dan wel mocht verder studeren en zich vrij en alleen kon bewegen op straat en u dit bovendien nog eens als normaal beschouwt voor een vrouw uit een traditionele context. Ook, als [H.] dan toch uit zulke traditionele familie afkomstig was en zou zijn beloofd aan haar neef langs vaderszijde, is het geenszins geloofwaardig dat ze er dan zomaar vanuit ging dat als u een huwelijksaanzoek zou doen bij haar familie, dit geaccepteerd zou worden (zie CGVS, p.11). Als ze immers beloofd was om uitgehuwelijkt te worden, zou haar familie logischerwijze nooit akkoord gaan met uw aanzoek. Uw verklaringen hieromtrent vallen dan ook wederom geenszins te rijmen met elkaar.

Vervolgens is het feit dat u dusdanig weinig op de hoogte bent van het verdere lot van [H.], een element dat verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Zo beweert u niets meer van haar gehoord te hebben na het incident waarbij haar broer jullie zou hebben ontdekt en ondernam u ook geen enkele poging om naar haar te informeren (zie CGVS, p.12). Uw verklaringen als zou u aangenomen hebben dat haar telefoon in beslag werd genomen overtuigen geenszins (zie CGVS, p.12). U beweert immers met deze persoon een liefdesrelatie te hebben gehad en zou zelfs met haar hebben willen trouwen. Dat u haar dan zo snel opgaf zonder zich om haar verdere lot te bekommeren en niet eens poogde contact te hebben, valt moeilijk te geloven.

Wat er ook van zij, deze feiten zouden zich in 2011 hebben afgespeeld, hetgeen zeer lang is. Daar u zelf verklaart dat u voor uw vertrek enkel één telefonische bedreiging ontving van haar familie en u of uw familie sindsdien niets meer vernamen van deze familie, kan uw vrees hieromtrent bezwaarlijk nog actueel genoemd worden. Daar u immers ook beweert dat haar familie in de buurt van uw familie woont, is het niet aannemelijk dat ze u nog altijd zouden zoeken maar de rest van uw familie gerust laten en hen hier zelfs niet over aanspreken (zie CGVS, p.10). Er zijn dan ook geen concrete aanwijzingen dat ze u nog steeds zouden lastigvallen bij terugkeer. Temeer daar u zelf verklaart in 2014 reeds voor twee weken naar Irak te zijn teruggekeerd. U verbleef die periode in Bagdad bij een vriend, zonder problemen te kennen (zie CGVS, p.5). Het feit dat u reeds kon terugkeren naar Irak zonder problemen te ondervinden, doet verder afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Wat betreft uw zoon die zou lijden aan autisme en niet geholpen zou kunnen worden bij terugkeer naar Irak (zie CGVS, p.12 en 13) dient gezegd te worden dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn

gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. Eenzelfde kan gezegd worden betreffende uw eigen medische problemen.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins wijzigen. Immers uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en huwelijksakte bewijzen hoogstens uw identiteit en huwelijk, alwaar het CGVS tot op heden geen twijfels over heeft. Deze zijn dan ook van geen invloed op uw beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nlblijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale

gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddacht hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de

daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, § 1, eerste lid, en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoeker voert aan dat hij veel details verstrekt heeft over zijn wedervaren in het herkomstland Irak. Hij wijst erop dat hij Irak heeft verlaten omwille van problemen met de familie van zijn vriendin. Hij voegt toe dat hij in Italië een verblijfstitel heeft bekomen om humanitaire redenen en dat hij er is verbleven tot hij terecht is gekomen in een situatie van armoede ten gevolge van de corona-pandemie. Het kan volgens hem niet zomaar worden gesteld dat hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd.

Verwijzend naar het reisadvies van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken voert hij aan dat er recent gewag gemaakt wordt van een verhoogde kans op aanslagen in de regio Bagdad en dit zeker voor wat betreft verwesterde personen zoals hij. Volgens hem laat de selectieve vermelding van beschikbare bronnen door de commissaris-generaal niet toe vast te stellen dat er geen ernstig risico bestaat voor hem om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Een terugkeer is volgens hem onmogelijk en houdt een schending in van artikel 3 van het EVRM. Hij verwijst nog naar arrest nr. 270.813 van 31 maart 2022 van de Raad en besluit dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd werd.

3. Nieuwe stukken

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 november 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023;
- EAUU *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrees is tweeledig. Enerzijds vreest hij bij terugkeer naar Irak de familie van het meisje met wie hij een geheime relatie had, anderzijds vreest hij dat zijn zoon, die lijdt aan autisme, in Irak niet geholpen zal kunnen worden.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij problemen heeft met de familie van H. omwille van hun geheime relatie nu (a) hij niets weet te vertellen over de familie van H., terwijl hij nochtans beweert een jaar lang een relatie met haar te hebben gehad; (b) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de plaatsen waar zij afspraken en of hij op de hoogte was van de traditionele mentaliteit van haar familie.; (c) het weinig overtuigend is dat de familie van H. traditioneel en conservatief zou zijn, nu H. verder studeerde, alleen naar school ging en naar buiten mocht met vrienden zonder mannelijke begeleiding en zij er zomaar vanuit ging dat zijn huwelijksaanzoek bij haar familie geaccepteerd zou worden; (d) hij haar meteen opgaf na het incident met haar broer zonder zich om haar verdere lot te bekommeren of te proberen haar te contacteren;
- ii) Verzoekers vrees voor de familie van H. kan bezwaarlijk nog actueel genoemd worden, daar (a) de feiten zich in 2011 afgespeeld hebben; (b) hij vóór zijn vertrek enkel één telefonische bedreiging ontving en hij of zijn familie sindsdien niets meer vernomen hebben; (c) hij in 2014 reeds voor twee weken naar Irak is teruggekeerd zonder er problemen te kennen;

- iii) De door verzoeker ingeroepen problemen betreffende zijn zoon, die zou lijden aan autisme en niet geholpen zou kunnen worden bij terugkeer naar Irak, houden geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming;
- iv) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins wijzigen nu zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en huwelijksakte hoogstens zijn identiteit en huwelijk bewijzen, alwaar het CGVS tot op heden geen twijfels over heeft.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft.

4.3.3.1. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van zijn relatie met H. persoonlijk geviséerd wordt door haar familie.

Vooreerst brengt verzoeker niets in tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij opvallend weinig informatie kan geven over de familie van H., desondanks zij een jaar lang een relatie hadden (NPO, p. 10-11). Zo weet hij niet wie haar ouders waren en kan hij geen informatie geven over haar broers of zussen. De naam van haar broer heeft hij bovendien louter vernomen via haar vrienden (NPO, p. 11). Dat hij geen antwoord kan bieden op vragen die betrekking hebben op basisgegevens van H. ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees, te meer nu zij elkaar twee à drie keer per week zagen (NPO, p. 15) en hij zelfs van plan was om haar ten huwelijk te vragen (NPO, p. 11). Hierbij komt dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kan afleggen over de plaatsen waar zij afspraken. Hoewel hij bij de DVZ stelt dat zij op hun afspraakjes graag drukke winkelstraten en winkelcentra bezochten (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 20.06.23, vraag 3.5), verklaart hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat zij probeerden te vermijden om elkaar te ontmoeten op publieke plaatsen en dat zij afspraken in kleine straten (NPO, p. 11). De geloofwaardigheid van zijn relatie met H. en de daaruit voortkomende problemen met haar familie komt verder op de helling te staan door verzoekers opmerkelijke desinteresse over wat er haar verder nog overkwam. Na het incident, waarbij zij geconfronteerd werden met de broer van H., heeft verzoeker geen verder contact met haar gehad en uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij getracht heeft om navraag te doen naar haar situatie. Hij verklaart enkel dat hij ervan uitging dat zij na dit incident geen telefoon meer mocht hebben (NPO, p. 12). Dat hij zich zo weinig bekommert om het lot van iemand met wie hij naar eigen zeggen een liefdesrelatie van een jaar had en met wie hij van plan was te trouwen, is niet aannemelijk en is eveneens nefast voor de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker slaagt er voorts niet in om de context, waarbinnen hij zijn vermeende relatie met H. schetst, aannemelijk te maken. Verzoekers overige verklaringen onderbouwen zijn bewering, dat de familie van H. conservatief en traditioneel zou zijn, niet. Hij beschrijft H. immers als iemand die mocht studeren, alleen naar school ging en naar buiten mocht met vrienden zonder mannelijke begeleiding (NPO, p. 10-11). Dat verzoeker verklaart dat dit normaal was (NPO, p. 11), kan, gelet op de Iraakse traditionele context waarbinnen hij haar familie kaderde, niet worden aangenomen. Indien de familie van H. zich effectief hield aan de traditionele en conservatieve Iraakse waarden is het overigens niet geloofwaardig dat H. hoopte dat haar familie verzoekers aanzoek zou accepteren, terwijl zij beloofd was aan haar neef langs vaderszijde (NPO, p. 11). In dit geval kon zij er immers redelijkerwijze van uitgaan dat haar familie dit niet zou accepteren. Voorts is hij niet consistent, daar hij bij de DVZ aangeeft dat H. hem nooit verteld had over de conservatieve mentaliteit van haar familie (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 20.06.23, vraag 3.5.), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat dat hij er zich wel degelijk van bewust was dat haar familie zeer traditioneel was (NPO, p. 11).

Verzoeker maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat anno 2024 zijn vermeende vrees – die overigens niet aannemelijk wordt gemaakt – nog een actueel karakter zou hebben of voldoende zwaarwichtig is. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de relatie tussen verzoeker en H. reeds ontstaan is in 2011 en dat het incident, waar hij bedreigd werd door de broer van H., ongeveer een jaar later plaatsvond (NPO, p. 10). Afgezien van de confrontatie met de broer van H. en één enkele telefonische bedreiging, hebben verzoeker en zijn familie niks meer van de familie van H. vernomen (NPO, p. 10, 12). Indien zij nog steeds actief op zoek zouden zijn naar verzoeker, kan niet worden ingezien waarom zij zijn familie nooit verder contacteerden, te meer gezien zij wisten waar zijn familie woonde en zij zelf niet veraf woonden (NPO, p. 10, 12). In navolging van de commissaris-generaal wordt voorts geoordeeld dat verzoekers terugkeer in 2014 naar Irak, waar hij twee weken bij een vriend in Bagdad kon verblijven zonder enige problemen te ondervinden (NPO, p. 5), de vrees die hij zou hebben gekoesterd omwille van zijn buitenechtelijke relatie met H., volledig onderuit haalt. Verzoeker heeft niets in te brengen tegen de vaststelling dat het actuele karakter van zijn vrees niet wordt aangetoond.

Verzoekers betoog in het verzoekschrift, waar hij niet meer doet dan volharden in zijn eerdere gezegden en stellen dat hij veel details verstrekt heeft, volstaat niet om de pertinente motieven in de bestreden beslissing om te buigen.

4.3.3.2. Hoewel verzoeker stelt dat hij vreest terug te keren naar Irak omdat zijn zoon een autismespectrumstoornis heeft en hij geen toegang zal krijgen tot de gepaste gezondheidszorg, legt hij geen stukken neer die deze medische situatie staven. Bovendien werd nog geen definitieve diagnose gesteld, nu hij uitdrukkelijk verklaart dat de school en het opvangcentrum momenteel enkel aanwijzingen hebben dat zijn zoon autisme heeft (NPO, 12-13). Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande te weerleggen, waardoor deze integraal worden overgenomen.

Hoe dan ook, zelfs als zou worden aangenomen dat verzoekers zoon bepaalde gezondheidsproblemen heeft, houden de eventuele tekortkomingen van het Iraakse gezondheidsstelsel voor personen met een medische aandoeningen geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, noch vormen zij *an sich* een reden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, *MP v Secretary of State for the Home Department*, C-353/16, § 51). Uit deze rechtspraak volgt dat ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit de gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. *In casu* brengt verzoeker geen elementen bij waaruit zou blijken dat zijn zoon bij terugkeer naar Irak op gerichte en intentionele wijze een gepaste behandeling van zijn medische problematiek zal worden ontzegd. Bij de DVZ heeft hij bovendien geen melding gemaakt van de medische situatie van zijn zoon en gaf hij aan dat hij geen problemen heeft gekend in Irak met autoriteiten en medeburgers en dat hij er evenmin problemen heeft gekend van algemene aard (AD CGVS, Vragenlijst, punt 4.5 en 4.7). De ernstige schade die zijn zoon eventueel zou lopen in geval van terugkeer naar Irak omwille van een gebrek aan gepaste behandeling van zijn medische problemen valt derhalve niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Indien verzoeker meent dat hij om medische redenen, zijnde de gezondheidstoestand van zijn zoon, in de onmogelijkheid verkeert terug te keren naar Irak dient hij de daartoe geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf aan te vragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

4.3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing aangaande de door verzoeker neergelegde documenten worden onbesproken gelaten. Mede bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent, draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijft het geheel van de motieven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend. Verzoeker kan zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR *International*

Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Het reisadvies van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken aangaande Iran waaruit verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, is niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van dit land afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op zijn concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en is bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak (NPO, p. 3), *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EUAA *Country Guidance* over Irak van juni 2022 (p. 48-49; 184-187).

Verzoeker toont geen persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. In de bestreden beslissing wordt terdege gesteld dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Hoewel hij verwijst naar zijn profiel als verwesterde persoon waardoor hij een verhoogd risico zou lopen, laat hij in zijn geheel na een beweerd verwestering te concretiseren of te illustreren. Met betrekking tot de medische situatie van zijn zoon wordt herhaald dat hij ter staving ervan geen medische stukken neerlegt, waardoor ook dit element niet weerhouden kan worden als persoonlijke omstandigheid, die het risico op ernstige schade kan verhogen. In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de

bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO